

[Finansministeren.]

vil overtage Nationalbanken, saa kan vi jo ganske roligt afvente det Tidspunkt, da Staten faar Banken og beholder Mønten. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem interesserer sig stærkt for det bogholderimæssige, men at han af den Grund slutter op Side om Side med Venstre for at faa den størst mulige Gældspost opstillet, er mig noget uforstaaeligt, thi den nuværende Opstilling vedrørende Møntens Regnskabsførelse er jo den samme, som da det ærede Medlem selv var Minister.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen ønskede en Udtalelse om Radio-spretningsfonden. Jeg skal herom sige, at det ved Lov er bestemt, hvorledes dens Midler skal anvendes, men Rigsdagen maa selvfølgelig efter min Mening ved Lov kunne ændre de nu fastsatte Regler.

Med Hensyn til Sagen Hovedrevisionen kontra Marineministeriet er der af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, det ærede Medlem Hr. Hasle og det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen fremsat nogle Bemærkninger, som dog ikke giver mig Anledning til paa ny at gaa i Enkeltheder. Jeg maa stadig gaa ud fra, at Kommissionens Medlemmer har været upartiske, selv om nogle af dem er Frimurere. De tre ærede Medlemmer er enige om at kræve Betænkningen offentliggjort. Hvad Formaalet er, og hvad man venter at opnaa, taler man ikke om. Jeg gentager derfor: Lad der nu blive Ro om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gentog sine Udtalelser vedrørende vårt Forsvarsvæsen. Forsvarsministeren er forhindret i at være til Stede i Dag, men i den Tale, Ministeren holdt den 4. December, har han besvaret de af det ærede Medlem i Dag fremsatte Bemærkninger, og jeg kan derfor nøjes med at henvise til denne Tale. Det samme kan jeg gøre over for det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen med Hensyn til Spørgsmaalet om de frivillige Korps.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen var nogenlunde tilfreds med mine Bemærkninger angaaende Københavns Bispegaard, men mente dog, at vilde man ikke overlade Biskoppen Lejeindtægten, kunde man lade Kirken nyde godt af denne Indtægt. Ja, det skulde jeg ikke have noget imod, men saa maatte Kirken naturligvis have afholdt den Udgift paa ca. 50 000 Kr., som der var Tale om til Istandsettelse af Bispegaarden. Men Kirkeministeriet ønskede ikke at gaa ind paa den Ordning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ejen-

domsretten til Bispegaarden kan jeg ikke erkende, at det ærede Medlem har Ret, naar han vil bygge sin Begrundelse paa en Skatteafgørelse, men vi kan vel være enige om at lade det Spørgsmaal ligge til senere. I Øjeblikket har det ikke nogen Interesse. Min private Mening er den, at Bispegaarden absolut maa være Statens.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte nogle Spørgsmaal vedrørende Grønland, og jeg skal sørge for, at Statsministeren, der i Dag er forhindret i at være til Stede, bliver gjort bekendt med de af det ærede Medlem fremsatte Udtalelser.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har henvendt nogle Udtalelser til mig angaaende Administrationen af Statens Bygninger. Jeg tror ikke, det paa nuværende Tidspunkt er værd at komme ind paa Enkeltheder i denne Sag, men jeg skal dog nævne, at i de Aar, dette Ministerium har siddet, er der sket det, at alle Bygninger, der ikke direkte bruges under et af de andre Ministerier, overføres til Indenrigsministeriets Administration.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om den gældende Lov om Statens Bygningsvæsen skal jeg sige, at denne Ordning ogsaa efter min Mening er utilfredsstillende, set ud fra Hensynet til Statens Økonomi, men som det ærede Medlem ved, var det jo umuligt i Landstinget i 1931 at gennemføre en tilfredsstillende Lovgivning paa dette Omraade. Jeg maatte vælge dengang mellem Loven, som den blev gennemført, eller ingen Lov, og jeg maa her tage Afstand fra det ærede Medlems Udtalelser om, at den gennemførte Ordning er værre end ingen. Der kan efter min Formening ikke være Tvivl om, at Statens Bygningsraad selv med det begrænsede Virkeomraade, som Loven har givet Raadet, i disse Aar har sparet Staten for meget store Beløb, men det er klart, at dette Raads Virksomhed kan ikke komme til at betyde noget i Sammenligning med, hvad en fuldt rationel Ordning vilde føre med sig. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at i Loven af 1931 blev der indsat en Bestemmelse om, at Bygningsraadet skulde have Pligt til paa Grundlag af indhøstede Erfaringer at afgive en Betænkning angaaende en endelig Ordning af de Statens Bygningsvæsen vedrørende Forhold. En saadan Betænkning er afgivet af Bygningsraadet til Indenrigsministeriet og er nu Genstand for nærmere Behandling i Ministeriet.